

ÎN C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Masiutin Maxim,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Masiutin Maxim
împotriva Snejanei Timofeeva, intervenient accesoriu Ciobanu Marina cu privire la
repararea prejudiciului material,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 prin care s-a respins
apelul declarat de Masiutin Maxim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru
mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 20 noiembrie 2015, Masiutin Maxim s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Marianei Ciobanu, intervenient accesoriu Timofeeva Snejana cu
privire la repararea prejudiciului material.

Prin cererea din 20 aprilie 2016 reclamantul Masiutin Maxim a modificat pârâțul
acțiunii considerând-o înaintată față de Timofeeva Snejana, intervenient accesoriu
Ciobanu Marina (f.d.45).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la data de
22 mai 2013 a încheiat cu avocatul Ciobanu Marina contract nr. 8/2-e privind
acordarea asistenței juridice pe o cauza civilă aflată pe rolul Judecătoriei Buiucani
mun. Chișinău, în care dânsul a avut calitate de pârât.

În aceeași zi, la 22 mai 2013, a semnat mandatul avocatului seria MA nr.
0218820, eliberat de către Cabinetul Avocatului „Marina Ciobanu” în baza
contractului încheiat.

Menționează că, avocatul i-a promis să-i acorde ajutor pe această pricină civilă,
inclusiv prin întocmirea și depunerea referinței, depunerea cererilor, înaintarea și

susținerea cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, urmând să se ocupe de toate chestiunile legate de acest dosar civil, iar el, în calitate sa de client, va achita onorariul în mărime de 2 500 lei, cheltuieli care ulterior urmau a fi încasate de la partea care a pierdut procesul.

Astfel, avocatul și clientul au convenit că, clientul nu va vizita ședințele de judecată și că la toate ședințele va participa numai avocatul, care singur va monitoriza examinarea cauzei, orarul ședințelor și va face tot ce va fi necesar.

Reclamantul indică că, a achitat plata pentru serviciile juridice la data de 03.07.2013, fiindu-i eliberat de către avocat bonul de plată cu seria ES nr. 363073.

A mai indicat că, avocatul Ciobanu Marina a încredințat avocatului-stagiar Timofeeva Snejana să conducă cauza respectivă.

La ședința de judecată din 30 ianuarie 2014 desfășurată la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, pe cauza în care Timofeeva Snejana urma să-i reprezinte interesele, ultima nu s-a prezentat, în consecință, lipsind neîntemeiat de la ședința de judecată, avocatul-stagiar nu i-a apărat interesele în modul corespunzător și nu a solicitat instanței încasarea în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în ordinea stabilită de art. 97 alin. (1) CPC.

Solicită reclamantul, în urma concretizării cerințelor, încasarea de la Timofeeva Snejana în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 2500 lei pentru executarea necorespunzătoare a contractului de asistență juridică nr. 8/2-e din 22.05.2013 și cheltuielile de judecată în sumă de 2650 lei, care constituie suma de 150 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 2500 lei cu titlu de asistență juridică, iar în total suma de 5 150 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Ciobanu Marina.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de cord cu hotărârea primei instanțe, Masiutin Maxim a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Masiutin Maxim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016.

La 10 iulie 2017, cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă, Masiutin Maxim a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Sustine că, instanța de apel în mod arbitrar a examinat probele în dosar și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor expuse în apel.

Afirmă că, instanțele de judecată nu au dat apreciere acțiunilor intimitei în concordanță cu obligațiunile asumate prin contract.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Masiutin Maxim, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Masiutin Maxim, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că

cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Masiutin Maxim, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Masiutin Maxim, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari